

ZAJĘCIA ZDALNE NR 13 GR. VI

TEMAT KOMPLEKSOWY (NA CAŁY TYDZIEŃ): Dzień Dziecka

Propozycje zajęć : 01.06.- 05.06. 2020 r.

Liczba godzin PPWP (Podstawy Wychowania Przedszkolnego) na cały tydzień – 25

CEL WIODĄCY: wsparcie całościowego rozwoju poprzez zapoznanie dzieci z uniwersalnymi prawami i obowiązkami dzieci na całym świecie.

PONIEDZIAŁEK: 01.06.2020 r.

Poranne zabawy ruchowe przy muzyce:

<https://www.youtube.com/watch?v=Bwi8nn9dB1g>

„Stop-klatka” – zabawa z elementami dramy.

Dziecko stoi. R. prosi, by spróbowało przypomnieć sobie sytuację, która wiąże się z przyjemnym lub nieprzyjemnym uczuciem. Następnie dziecko odwraca się. Na umówiony sygnał odwraca się i przybiera pozę oraz minę związaną z tym zdarzeniem. Stoi bez ruchu. R. dotyka dziecko, a wtedy grane przez niego postać ożywa i może opowiedzieć o sytuacji, którą pokazywało, oraz o swoich uczuciach. R. może się umówić z dzieckiem, że wszystkie przedstawiane sytuacje będą dotyczyć życia w domu.

Piosenka o prawach dziecka – wysłuchanie piosenki. R. zaprasza dziecko do uważnego słuchania utworu: *Za chwilę posłuchamy piosenki, która mówi nam o prawach dzieci na całym świecie. Poproszę żebyś podczas słuchania postarał (a) się zapamiętać, o jakich prawach dziecka śpiewają dzieci w piosence.*

<https://www.youtube.com/watch?v=Mudintn3BM4>

śl. i muz. Jerzy Kobyliński

Mam prawo żyć,
Mam prawo być sobą,
Czuć się bezpiecznie, wolną być osobą.
Mam prawo kochać i kochanym być,
Nie można mnie krzywdzić, poniżać i bić.
Mogę się śmiać,
Może się dzać pięknie,
Pragnę być zdrowy, rosnąć w swoim tempie.
Mam prawo wybrać sam przyjaciół swych,
Nie można mnie zmuszać do uczynków złych.

Ref.: Dziecka prawa poważna sprawa, Dziecka prawa to nie zabawa.

Mam prawo śnić, mam prawo być inny,
Mogę być słabszy, lecz nie czuć się winny.
Mam prawo śpiewać głośno, kiedy chcę,
Mam prawo płakać cicho, gdy mi źle.

Ref.: Dziecka prawa poważna sprawa, Dziecka prawa to nie zabawa.

R. prosi dziecko, by opowiedziało, o czym jest piosenka, o jakich prawach dziecka jest w niej mowa.

„Prawda – nieprawda” – zabawa ćwicząca logiczne myślenie. R. wypowiada różne zdania. Jeśli zdaniem dziecka zdanie jest prawdziwe, klaszczą, jeśli nieprawdziwe – tupią nogami.

Przykładowe zdania:

- *Nikt nie może mnie zmuszać do robienia złych rzeczy.*
- *Mogę zmusić kolegę, żeby grał ze mną w piłkę.*
- *Nikt nie może czytać moich listów bez pozwolenia.*
- *Mogę bawić się tylko z kolegami, których wybierze (imię dziecka)*
- *Mogę uczyć się wszystkiego, co mnie zaciekawi.*
- *Mam prawo do tajemnic i własnego zdania.*
- *Mogę bawić się tylko z koleżankami, które wybierze (imię dziecka).*
- *Nikt nie może mnie poniżać, krzywdzić i bić.*

„Prawa i obowiązki” – praca z **Kartą Zadań**. Dzieci przyglądają się ilustracjom na s. 74, opowiadają, co widza na zdjęciach i jakie prawa dziecka ilustrują te zdjęcia. Następnie omawiają zdjęcia na s. 75.

Dzieci łączą zdjęcia w pary przedstawiające prawa i obowiązki dzieci (prawo do zabawy – obowiązek sprzątnięcia po zabawie; prawo do opieki lekarskiej – obowiązek dbania o własne zdrowie; prawo do życia w rodzinie – obowiązek dzielenia się z najbliższymi, troski o nich; prawo do nauki – odpowiedzialność za własną wiedzę. • **KZ**

Praca z KP4.29a – dopasowywanie treści przeczytanej przez nauczyciela do obrazka:
1. prawo do wychowania w rodzinie, 2. prawo do ochrony przed przemocą, 3. prawo do zabawy i wypoczynku, 4. prawo do wyrażania własnych poglądów, 5. prawo do opieki zdrowotnej, 6. prawo do edukacji. • **KP4, ołówek**

Praca z KP4.29b – odczytywanie krótkich zdań, łączenie ich z odpowiednimi obrazkami, rysowanie swoich obowiązków w domu i podczas zajęć. • **KP4, kredki**

WTOREK 02.06. 2020 r.

Poranne zabawy ruchowe przy muzyce:

<https://www.youtube.com/watch?v=Bwi8nn9dB1g>

„Taki sam i inny” – zabawa rozwijająca poczucie własnej wartości. Dzieci siedzą w kręgu. N. wydaje im po kolei polecenia, np.: *Wstań i dotknij wszystkich dzieci, które mają na sobie coś czerwonego. Dotknij każdego, kto jest dziewczynką/chłopcem. Dotknij każdego, kto ma*

włosy takiego samego koloru jak ty. N. w podsumowaniu zabawy kieruje uwagę dzieci na to, co wszyscy mają wspólnego, a co powoduje, że dana osoba jest wyjątkowa. Pomaga dzieciom zrozumieć, że wiele z nich ma cechy i upodobania wspólne z ich własnymi.

Dzieci świata – słuchanie wiersza Wincentego Fabera. W trakcie czytania tekstu rodzic pokazuje dzieciom miejsca na mapie świata, z których pochodzą bohaterowie wiersza, i umieszcza na mapie odpowiednie nazwy.

Dzieci świata

Wincenty Faber

W Afryce w szkole na lekcji,
Śmiała się dzieci gromada,
Gdy im mówił malutki Gwinejczyk,
Że gdzieś na świecie śnieg pada.

A jego rówieśnik Eskimos,
Też w szkole w chłodnej Grenlandii,
Nie uwierzył, że są na świecie
Gorące pustynie i palmy.

Afryki ani Grenlandii
My także jak dotąd nie znamy,
A jednak wierzymy w lodowce,
W gorące pustynie, w banany.

I dzieciom z całego świata,
chcemy ręce uścisnąć mocno
i wierzymy, że dzielni z nich ludzie,
jak i z nas samych wyrosną.

Po lekturze wiersza R. rozmawia z dziećmi na temat jego treści. Zadaje pytania: *Z czego śmiały się afrykańskie dzieci i dlaczego? Gdzie mieszkają Eskimosi?* R. zwraca uwagę, że nazwa *Eskimos* obecnie uchodzi za obraźliwą, zamiast niej używamy nazwy *Innuít*. *O czym nie wiedziały dzieci w Grenlandii? Co łączy dzieci na całym świecie?* R. prowadzi rozmowę, zachęcając dziecko do swobodnych wypowiedzi o dzieciach z różnych zakątków Ziemi: *Czy byliście kiedyś w innym kraju? Czy byliście kiedyś na innym kontynencie? Jakich ludzi tam spotkaliście? Jakie dzieci spotkaliście? Czy wszyscy mówili tym samym językiem, co wy? Co ich od was różniło? Co było podobne?* Podkreśla, że nie wszystkie kontynenty są tak samo zaludnione i że na niektórych nie mieszkają ludzie (Antarktyda). • **mapa świata**

https://www.youtube.com/watch?v=zl_dYe03Yx0

<https://www.youtube.com/watch?v=IXXsAajTMw8>

„**Dzieci z różnych stron świata**” – oglądanie zdjęć przedstawiających dzieci z różnych stron świata oraz ich domów, wypowiedanie się dzieci na temat wyglądu rówieśników z innych krajów. Ważne, by nie były to stereotypowe, schematyczne wyobrażenia o mieszkańcach innych krajów i kontynentów. Warto podkreślić, że dzieci z Afryki czy Azji, mieszkające w miastach, mają domy i ubrania podobne do tych, które znamy. N. zadaje pytanie: *Co różni, a co łączy dzieci na całym świecie?* Dzieci na podstawie zdjęć wypowiadają się na temat podobieństw i różnic w wyglądzie dzieci z różnych stron świata. Powinny zwrócić uwagę na kolor włosów, karnację, wzrost, sylwetkę, nastrój. N. zadaje pytania: *Dlaczego jedne dzieci są wesole, a inne smutne? Jak możemy pomóc tym, które wyglądają na smutne? Z jakich krajów*

mogą pochodzić te dzieci? N. może podać krótką informację, np.: *Wiele dzieci mieszka w krajach biednych. Muszą pracować, aby pomóc rodzicom w utrzymaniu rodziny. W Ameryce Południowej dzieci pracują w kopalniach, pchają ciężkie wózki załadowane węglem. Mali Afrykanie najczęściej spędzają czas na pastwiskach, pasąc bydło. Dzieci wymieniają różne sposoby pomocy niektórym dzieciom z biednych rejonów świata (kupowanie produktów ze specjalnym znacznikiem, akcje charytatywne, zbieranie darów itp.).*

• **Praca z KP4.30b – uzupełnianie tabeli nalepkami, czytanie zdań z poznanych liter, zapisywanie i obliczanie działania.** • **KP4, kredki, ołówek**

ŚRODA 03.02.2020 r.

Poranne zabawy ruchowe przy muzyce:

<https://www.youtube.com/watch?v=Bwi8nn9dB1g>

„Różnię się od ciebie..., jestem do ciebie podobny ...” – rozmowa kierowana. R rozpoczyna rozmowę z dziećmi i ich rodzeństwem zachęcając je do dostrzegania podobieństw i różnic między nimi. R. podsumowuje rozmowę: *Popatrzcie, każdy z nas ma nos, oczy, usta, uszy, włosy. Wszyscy mamy te same części ciała, ale przecież każdy z nas jest inny. Ludzie różnią się między sobą: jedni mają oczy niebieskie, inni zielone czy brązowe. Różnimy się między sobą nie tylko kolorem oczu czy kształtem nosa. Nosimy różne imiona. Mamy różne zdolności. Jedno dziecko umie ładnie rysować, drugie – śpiewać. Pomimo różnic każdy z nas jest tak samo ważny..* Formułują zdania: *Jestem do ciebie podobny... Różnię się od ciebie....*

Kolorowy pociąg – wysłuchanie wiersza S. Daraszkiewicza i rozmowa na temat jego treści. N. przypina na tablicy kolorowy pociąg składający się z pięciu wagonów. Każdy wagon jest oznaczony flagą innego państwa oraz ilustracją dzieci różnych narodowości. Następnie R. czyta wiersz.

Kolorowy pociąg

S. Daraszkiewicz

Jedzie, jedzie pociąg dookoła świata,
w barwnych chorągiewkach, kolorowych kwiatach.

A w pociągu olbrzymia gromada,
i na każdej stacji ktoś jeszcze dosiada.

Wsiadajcie pasażerki i pasażerowie,
lecz niech każdy o sobie opowie.

Ja jestem Murzynka, mam kręcone włosy,
daję wam w podarku dwa duże kokosy,
a może nie wiecie, co to znaczy kokos?

To palmowy orzech, co rośnie wysoko
W niskim ukłonie czoło chylę,
mam dla was figi i daktyle.

Przyjeżdżam do was na wielbłądzie,
kto ma odwagę, niech wsiądzie.

Mam dwie pałeczki zamiast łyżeczki
i pałeczkami jem ryż z miseczki.
Piszę pędzelkiem, sypiam na matach,
a mój podarek – chińska herbata.
Na zielonym stepie stado wołów pasam,
łapię dzikie konie za pomocą lassa.
Lasso to jest długa, bardzo długa lina,
a moja ojczyzna zwie się Argentyna.
Francja jest złota i zielona,
Francja ma słodkie winogrona.
Rodacy moi z tego słyną,
że robią wino, dobre wino.
Jedzie, jedzie pociąg dookoła świata,
w barwnych chorągiewkach, w kolorowych kwiatach.
Kolorowy pociąg wesoła muzyka,
a więc proszę wsiadać, proszę drzwi zamykać.
Już ruszył nasz pociąg i gwizdże, i mknie.
Jak dobrze, jak miło, że zabrał i mnie.
Śpiewamy piosenkę, bębenka nam brak,
a koła wirują: tak, tak, tak, tak, tak.

R. prowadzi z dzieckiem rozmowę na temat treści wiersza: *Jakiej narodowości dzieci wsiadały kolejno do pociągu? Jak nazywają się kraje, z których pochodziły? Czy pamiętacie, w jakiej kolejności wsiadały dzieci? Kto pierwszy wsiadł do pociągu? Kto wsiadł ostatni? Ja myślicie, kto przyjechał na wielbłądzie? Kto je ryż pałeczkami? Jak się jeszcze przedstawiło chińskie dziecko? Jak spędza dzień dziecko w Argentynie? Z czego słynie Francja? Co można powiedzieć o dziecku z Polski – jak wygląda, co lubi robić, co lubi jeść? Czy wszystkie dzieci w Polsce są takie same? Czy w rzeczywistości dzieci opisane w wierszu zawsze tak wyglądają i się zachowują?* R. zwraca uwagę na to, że dzieci w wierszu są przedstawione w bardzo uproszczony sposób. W rzeczywistości niezależnie od regionu świata, który zamieszkują, mogą różnie wyglądać, lubić różne rzeczy. Wszystkie dzieci na świecie łączy chęć zabawy, miłość do opiekunów itp. • **kolorowy pociąg składający się z pięciu wagonów, flagi RPA, Arabii Saudyjskiej, Chin, , Francji, Argentyny, zdjęcia dzieci z tych krajów**

FLAGA I DZIECI - MIESZKAŃCY REPUBLIKI POŁUDNIOWEJ AFRYKI

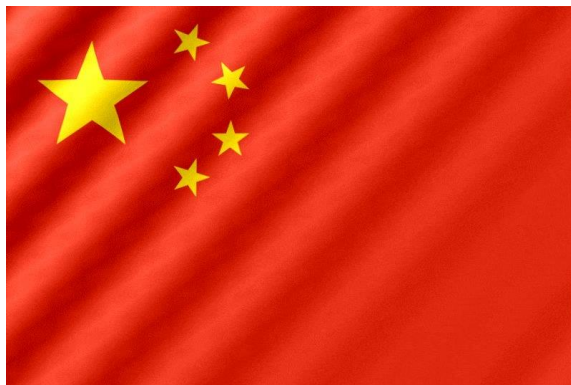

ARABIA SAUDYJSKA

CHINY

FRANCJA

ARGENTYNA

Download from
Dreamstime.com

3621228
Spors737 | Dreamstime.com

Praca z KP4.31a – odszukiwanie obrazków postaci na podstawie ich sylwet. • KP4,
ołówek

Praca z KP4.31b – odnajdywanie wspólnych cech dzieci na zdjęciach, rysowanie symboli. • KP4,

CZWARTEK 04.06. 2020 r.

Dzisiaj zajęcia będą z dużą ilością muzyki

Powitanka

<https://www.youtube.com/watch?v=cO1CnY5V4Jc>

Zabawa ruchowa do piosenki Majki Jeżowskiej „Wszystkie dzieci nasze są” – dowolne ruchy do nastroju i rytmu piosenki.

<https://www.youtube.com/watch?v=gCoFVxMit4o>

Moja fantazja – wysłuchanie nagrania piosenki i omówienie jej treści.

<https://www.youtube.com/watch?v=wRGwusndw0I>

Moja fantazja

muz. Krzysztof Marzec, sł. Ewa Chotomska

Ref.: Bo fantazja, fantazja, bo fantazja jest od tego, aby bawić się, aby bawić się, aby bawić się na całego.

To szkiełko wszystko potrafi,
na każde pytanie odpowie.
Wystarczy wziąć je do ręki
i wszystko będzie różowe.

Wystarczy wziąć je do ręki,
dosypać ziarnko fantazji
i już za chwilę można
dolecieć aż do gwiazdy.

Ref.: Bo fantazja, fantazja...

To szkiełko nigdy nie płacze,
Zawsze jest w dobrym humorze.
To szkiełko wszystko rozumie,
Każdemu chętnie pomoże.

Wystarczy wziąć je do ręki,
Ziarnko fantazji dosypać
i już za chwilę można
z panem Kleksem w świat pomykać.

Ref.: Bo fantazja, fantazja.....

Po wysłuchaniu piosenki R. zadaje dzieciom pytania: *Jakie było szkiełko z piosenki? Co sprawiło, że można było dolecieć aż do gwiazd? Jak inaczej możemy nazwać fantazję?* N. odtwarza jeszcze raz nagranie piosenki, a dzieci starają się zaśpiewać refren. R. przeprowadza z dziećmi rozmowę na temat marzeń. Zadaje pytania: *Co to są marzenia? Czy wy macie jakieś*

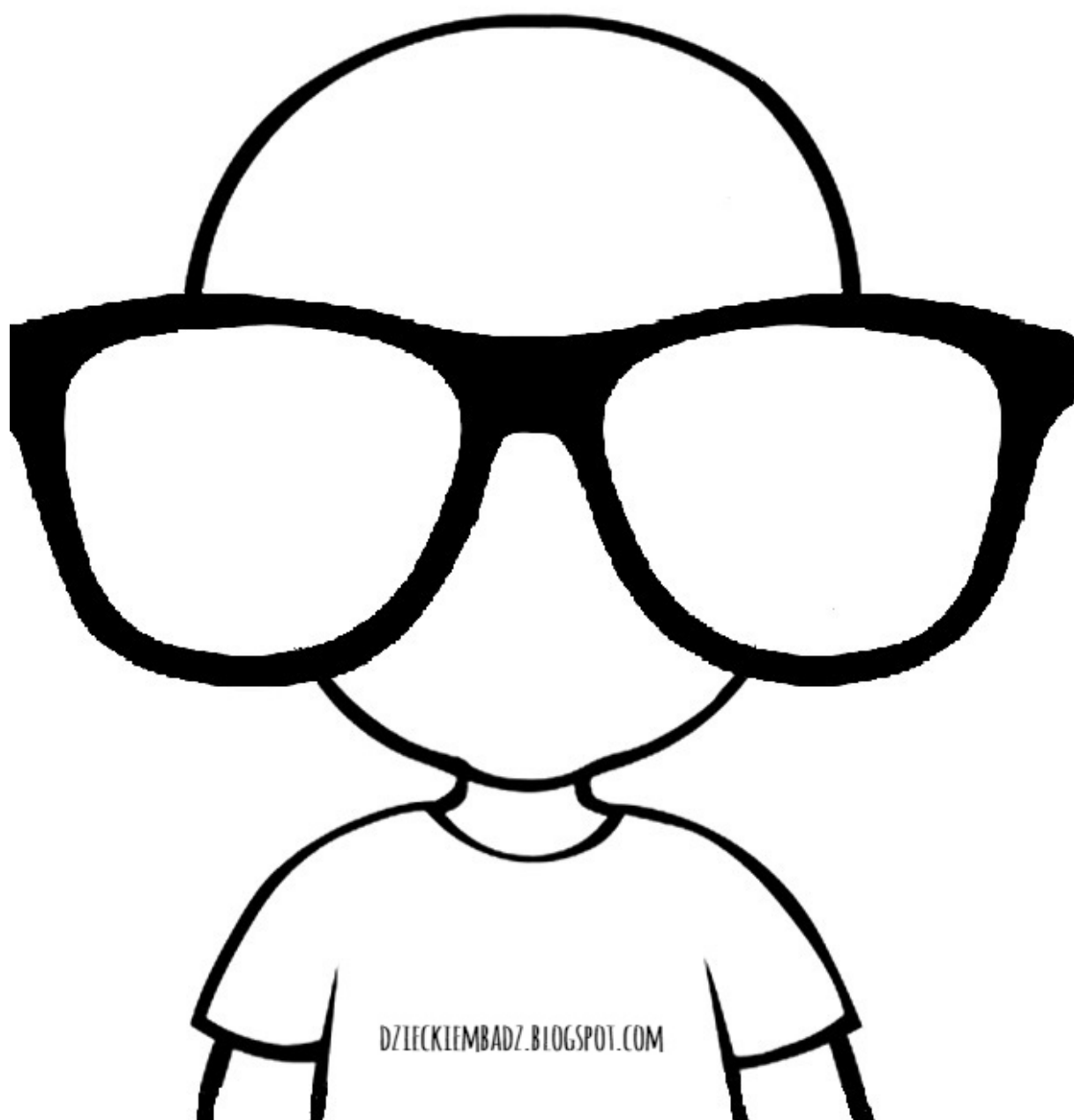
marzenia? Czy wszystkie marzenia się spełniają? Czy marzenia są potrzebne? R. zwraca uwagę, że wszyscy mamy marzenia, ale nie wszystkie mogą się spełnić.

„Taniec marzyciela” – zabawa ruchowa. Improwizacja ruchowa z wykorzystaniem kolorowych wstążek do utworu *Marzenie miłosne* Franciszka Liszta

<https://www.youtube.com/watch?v=KpOtuoHL45Y>

Po drugiej stronie tęczy” – zabawa ruchowo-twórcza inicjowana opowiadaniem rodzica. R. mówi: *Po założeniu różowych okularów wybierzemy się do wymarzonego świata, znajdującego się po drugiej stronie tęczy. Każdy, kto chce wejść do bajkowej krainy, musi przejść przez bramę. Aby to zrobić, trzeba wymyślić jakieś ciekawe ruchy. Popatrzcie, jak tu pięknie i kolorowo. Rozejrzyjcie się dookoła, a zobaczycie nad sobą różnobarwne motyle. Motylki siadają wam na ramionach, dalej, zdmuchnijcie je delikatnie. Teraz sami zamieńcie się w motylki i latajcie od kwiatka do kwiatka. Jakim zwierzątkiem chcecie się jeszcze stać? (naśladowanie ruchów wykonywanych przez wymyślone zwierzęta). Ojej, zrobiło się późno, musimy wracać. Wymyślcie ruchy, które pozwolą wam ponownie przekroczyć bramę i wrócić do naszego świata.* N. wyraźnie zaznacza zakończenie zabawy i wyjście z roli.

Moje marzenia – praca plastyczna. Co mogę ujrzeć przez różowe okulary.

Praca z KP4.32a – podawanie nazw obrazków, odczytywanie wyrazów, łączenie ze sobą tych, które się rymują, rysowanie schematu skrzydła motyla. • KP4, ołówek

Praca z KP4. 32b – rysowanie po śladzie, kolorowanie obrazka. • KP4, kredki, ołówek

PIĄTEK 05.06.2020 r.

„Zabawy dzieci z różnych stron świata” – rozmowa z dziećmi na temat ich ulubionych zajęć, zabaw oraz zabaw dzieci innych narodowości. R. opowiada o zabawach, które znane są również w Polsce, ale pod innymi nazwami. Prosi dzieci, aby spróbowały odgadnąć ich nazwy. Następnie przeprowadza z dziećmi kilka zabaw pochodzących z różnych stron świata. Wskazuje kraje na mapie i przykleja w odpowiednie miejsca ich flagi.

1. **„Rzeka słów” – zabawa z Indii (Azja).** R. ustala zakres słów, np. zwierzęta, rośliny. Podaje pierwsze słowo, a dzieci dodają kolejne. Każde słowo musi zaczynać się głosem, którą kończyło się poprzednie, np. tygrys – smok. Kto w ciągu 10 sekund nie poda wyrazu, odpada z gry. Także w Polsce dzieci często grają w tę grę i nazywają ją „Podaj słowo”.

2. **„Rybak” – zabawa z Niemiec.** Przed rozegraniem pierwszej rundy należy wybrać spośród dzieci „rybaka”. „Rybak” stoi przed dziećmi, które siedzą na krzesłach. Mają dłonie wystawione przed siebie – to ryby. Rybak wodzi jedną ręką wolno pod dłońmi uczestników, wygłaszając tekst: *Lowilem ryby przez noc całą, ale złowilem ich bardzo mało.* Po ostatnim wyrazie próbuje znieacka klepnąć w dłoń którejś z dzieci. Aby uniknąć złapania, musi ono błyskawicznie odsunąć rękę. Jeśli rybakowi nie uda się schwytać ryby, musi próbować ponownie. Jeśli mu się powiedzie – następuje zmiana ról.

3. **„Ciepło – zimno” – zabawa z Liberii (Afryka).** Jedna osoba chowa jakiś przedmiot i daje wskazówki pozostałym – w wersji polskiej słowami: „ciepło”, jeśli dana osoba zbliża się do przedmiotu, lub „zimno”, jeśli się od niego oddala; w wersji z Liberii miejsce ukrycia przedmiotu sygnalizuje się nie słowami, ale klaskaniem z różnym natężeniem, w zależności od odległości kryjówki.

4. **„Ojciec Szymon każe”** – zabawa z Panamy (Ameryka Środkowa). Na środku koła stoi ojciec Szymon i pokazuje wymyślone przez siebie figury, które reszta uczestników musi wykonać. Potem ojciec Szymon wybiera zmiennika. W polskich przedszkolach dzieci bawią się w tę zabawę, ale pod nazwą „Jeż”. N. może zaproponować, by zabawa była prowadzona w języku angielskim, a dzieci podawały nazwy czynności do pokazywania przez grupę (Szymon każe – *Simon says*, jedz – *eat*, skacz – *jump*, pij – *drink*, tańcz – *dance*, czytaj – *read*).

5. **„Skakanie w workach”** – zabawa dzieci kolumbijskich plantatorów kawy, którzy mają pod dostatkiem parzanych worków na ziarenka kawy. Dzieci zostają podzielone na 2 lub 3 zespoły i ustawione w szeregach. Każda drużyna dostaje duży worek (może być to specjalnie uszyty worek 50 cm x 70 cm lub worek na ziemniaki). Dzieci kolejno skaczą w workach do celu i wracają do szeregu, przekazując worek następnemu koledze. Wygrywa drużyna, której wszyscy uczestnicy jako pierwsi poradzą sobie z tym zadaniem. Utrudnieniem może być skakanie w kapeluszu – plantatorzy noszą białe lub słomkowe kapelusze. Jeśli dziecko zgubi kapelusz, musi założyć go na głowę, zanim zacznie kontynuować skoki.

„Enchoque” (czyt. encziokie) – praca plastyczna, wykonanie zabawki pochodzącej z Boliwii. N. wyjaśnia, że Boliwia leży w Ameryce Południowej, jest ponad trzy razy większa niż Polska, mieszkają tam Indianie. Może pokazać ten kraj na mapie. Następnie proponuje dzieciom wykonanie enchoque. Oryginalne enchoque składa się z drewnianego kijka i drewnianej kuli połączonych sznurkiem. W kuli jest wydrążony otwór. Gracz trzyma kijek i stara się, podrzucając kulę w powietrze, nadziać ją na patyk. Enchoque można zrobić z papierowego lub plastikowego kubeczka, kawałka cienkiego sznurka i folii aluminiowej (ew. z orzechem włoskim w środku). Dzieci odcinają ok. 50–60 cm sznurka, końcówkę kładą na

kawałku folii aluminiowej, a następnie zgniatają folię tak, by powstała kulka, a sznurek trzymał się w środku. N. robi grubą igłą lub szpikulcem otwór w dnie kubeczka, przewleka nitkę i zawiązuje supeł. • plastikowy kubeczek lub połowa butelki plastikowej z korkiem, kawałek cienkiego sznurka, folia aluminiowa

• Praca z KP4.33a – pisanie wyrazów po śladzie, łączenie zdjęcia z podpisem, kolorowanie. odnalezienie w książkach i albumach informacji na temat zabaw dzieci z różnych krajów. • KP4, kredki, ołówek, książki, albumy o świecie, kredki, kartki
• Praca z KP4.33b –układanie wyrazów z rozsypanki literowej, łączenie wyrazów z obrazkami. • KP4,

Życzymy milej pracy i zabawy - panie z grupy VI Irenka i Helenka

P.S

Bardzo prosimy Państwa o nadsyłanie zdjęć z działań i realizacji zadań pracy zdalnej w domu na adres poczty emeilowej pań wychowawczyń :

helena.kupinska@op.pl

irena.ziemianowicz@o2.pl

DZIĘKUJEMY!